

Examining the association between religious commitment and marital stability among divorce-seeking and normal couples in Tehran

Hamed Radmehr¹ , Jamal Shams^{2*}

1- Students Research Committee, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Shahid Beheshti University Of Medical Sciences, Teran, Iran.

*Correspondence should be addressed to Mr. Jamal Shams; Email: J_shams@sbmu.ac.ir

Article Info

Received: Sep 11, 2018

Received in revised form:

Nov 10, 2018

Accepted: Dec 1, 2018

Available Online: Dec 22, 2018

Keywords:

Couples

Religious commitment

divorce

Abstract

Background and Objective: Divorce is a social and family crisis that leads to the collapse of family bonds. The present study aimed at examining the association between religious commitment and marital stability among divorce-seeking and normal couples in Tehran.

Method: This study adopted a causal-comparative design. The statistical population included all divorce-seeking and normal male and female spouses in southern Tehran. The participating individuals were selected randomly. In this study, the sample size was 250 (150 men and 100 women), out of which 100 people had applied for divorce and 150 were non-applicants. To gather the data, Religious Commitment Questionnaire and Marital Instability Index Questionnaire were used. The data were analyzed through descriptive statistical techniques (mean and standard deviation) and regression. All ethical issues were observed in this study and the researchers declared no conflict of interests.

Results: The findings showed the regression coefficient of the relationship between intrapersonal religious commitment and marital instability was -0.27, while that for the association between interpersonal religious commitment and marital instability was -0.34.

Conclusion: Religious commitment at interpersonal and intrapersonal levels increases flexibility in relations between couples and reduces marital instability.

Please cite this article as: Radmehr H, Shams J. Examining the association between religious commitment and marital stability among divorce-seeking and normal couples in Tehran. J Res Relig Health. 2019; 4(5): 77- 86.

Summary

Background and Objective: One of the most important problems of the current society is the dismemberment of the family and the problem of divorce in couples. The social changes of the past decades on the world stage have made the family system face changes, challenges, issues and new needs (1). One of the less studied variables is the concept of religious commitment. In different studies, the predictive role of this variable has been determined in relation to various subjects, including mental health, family solidarity and marital satisfaction (2). Religious commitment shows how much a person adheres to his values, beliefs and duties (3). In this study, our main goal was to examine the relationship between religious commitment and the instability of marriage (divorce) in

couples.

Method: This study adopted a causal-comparative design. The statistical population included all divorce-seeking and normal male and female spouses in southern Tehran. In this study, the sample size was 250 (150 men and 100 women), out of which 100 people had applied for divorce (based on their referral to the Justice Department of Tehran) and 150 were non-applicants. The participating individuals were selected randomly.

The data collection instruments in this study included:

1) Religious Commitment Questionnaire:

The Religious Commitment Questionnaire was developed by Vertigenton et al. (2010). It consists of 10 items that are used to measure the religious commitment of individuals. The questionnaire has two subscales of interpersonal religious commitment and intrapersonal religious commitment. The subjects must

determine their degree of agreement or opposition with each of them on a 5-point likert scale (1 – 5) (4).

2) Marital Instability Questionnaire:

Marital Instability Index Questionnaire was developed by John Ann. Edwards, David R. Johnson, and Alan Booth (1987). This scale is a 14-item tool designed to measure marital instability (5).

Results: In the study, female and male participants respectively constituted 25% (100 people) and 75% (150 people) of the sample. The results of this study showed a significant relationship between intrapersonal/interpersonal religious commitment and marital instability at the significance level of 5%. The regression coefficient of the relationship between intrapersonal religious commitment and marital instability was -0.27, while that for the association between interpersonal religious commitment and marital instability was -0.34. The negative sign of these coefficients indicates that with the rise of these factors, the amount of marital instability decreases.

Conclusion: Based on the findings of this research, religious commitment can act as a deterrent and protector against marital instability. Since commitment has multiple dimensions and includes personal, ethical and particular beliefs that make people committed to their marital affairs, it acts as a predictor of the effect on the strength of couples' relationships (6).

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

Student Research Committee of Shahid Beheshti University of Medical Sciences confirmed this research. Ethics Code: IR.SBMU.RETECH.REC.1395.614

Funding

Students Research Committee and Deputy of Research and Technology of Shahid Beheshti University of Medical Sciences has sponsored this research.

Conflict of interest

The authors declared no conflict of interest.

promote mental health in women with breast cancer. *Andishe & Raftar Quarterly Journal*. 2011;5(19):69-80. (Full Text in Persian)

5. Edalati A, Redzuan MrJJoAs. Perception of women towards family values and their marital satisfaction. 2010;6(4):132-7.

6. Khodayari Fard M, Shahabi R, Akbari Zardkhane S. The relationship between religious orientation and marital satisfaction among married students. *Journal of Family Research*. 2007;3(10):610-20. (Full Text in Persian)

References

1. Seyedy MS, Pour Ebrahim M, Bagherian F, Mansor L. The relationship between spirituality Quality of family resilience with mediated communication in the family. *Journal of Mental methods and models Cognitive*. 2011;2(5):63-79. (Full Text in Persian)
2. McIntosh DN, Silver RC, Wortman CBJOp, psychology s. Religion's role in adjustment to a negative life event: coping with the loss of a child. 1993;65(4):812.
3. Worthington Jr EL, Wade NG, Hight TL, Ripley JS, McCullough ME, Berry JW, et al. The Religious Commitment Inventory-10: Development, refinement, and validation of a brief scale for research and counseling. 2003;50(1):84.
4. Fallah R, Glozary M, Dastani MZA, Moosavi S, Akbari MS. Effectiveness of spiritual interventions to

مقارنة بين العلاقة ما بين الالتزام الديني والاستقرار الزوجي في مجموعتين من الأزواج المتقدمين للطلاق وغير المتقدمين

حامد رادمهر^١، جمال شمس^{٢*}

١ - كلية الطب، لجنة الدراسات الأكاديمية، جامعة الشهيد بهشتي للعلوم الطبية، طهران، إيران.

٢ - قسم علم النفس، كلية الطب، جامعة الشهيد بهشتي للعلوم الطبية، طهران، إيران.

* المراسلات الموجهة إلى السيد جمال شمس؛ البريد الإلكتروني: J_shams@sbmu.ac.ir

معلومات المادة

الوصول: ١ محرم ١٤٤٠

وصول النص النهائي: ٢ ربيع الأول ١٤٤٠

القبول: ٢٣ ربيع الأول ١٤٤٠

النشر الإلكتروني: ١٤ ربيع الثاني ١٤٤٠

الكلمات الرئيسية:

الالتزام الديني

الزوجين

الطلاق

الملخص

خلفية البحث وأهدافه: ظاهرة الطلاق هي واحدة من الأزمات العائلية والاجتماعية التي تسبب انخياراً لأساس الأسرة. الهدف من هذه الدراسة، مقارنة العلاقة بين الالتزام الديني ومستوى الاستقرار الزوجي في مجموعتين من الأزواج المتقدمين للطلاق وغير المتقدمين في طهران.

منهجية البحث: هذا البحث عبارة عن دراسة مقارنة سببية، واشتمل المجتمع الإحصائي جميع المتقدمين للطلاق وغير المتقدمين له من الذكور والإناث في جنوب طهران، تم اختيارهم بشكل عشوائي.

كان حجم العينة ٢٥٠ شخصاً (١٥٠ من الذكور و ١٠٠ من الإناث)، حيث كان ١٠٠ منهم من المتقدمين للطلاق و ١٥٠ غير متقدمة للطلاق. تضمنت أداة جمع البيانات في هذه الدراسة استبيان الالتزام الديني وعدم الاستقرار الزوجي. وفي النهاية تم تحليل البيانات التي تم الحصول عليها عن طريق الأساليب الإحصائية الوصفية (المتوسط والانحراف المعياري) وتحليل الانحدار. تمت مراعاة جميع الموارد الأخلاقية في هذا البحث؛ و إضافة الى هذا فإن مؤلفي المقالة لم يشيروا الى تضارب المصالح.

الكشوفات: أظهرت نتائج هذه الدراسة أن مستوى معامل الانحدار لعنصر الالتزام الديني الذاتي كان ٠/٢٧؛ ولعنصر الالتزام الديني بين الأشخاص في حالة عدم الاستقرار الزوجي عند ٠/٣٤.

الاستنتاج: وفقاً للنتائج، الالتزام الديني على مستوى العلاقات الشخصية بين الأفراد والداخلية يؤدي الى زيادة المرونة في العلاقات بين الزوجين كما يؤدي الى تقليل عدم الاستقرار الزوجي.

يتم استناد المقالة على الترتيب التالي:

Radmehr H, Shams J. Examining the association between religious commitment and marital stability among divorce-seeking and normal couples in Tehran. J Res Relig Health. 2019; 4(5): 77- 86.

مقایسه‌ی ارتباط تعهد مذهبی با میزان پایداری ازدواج در دو گروه از زوجین متقاضی طلاق و عادی شهر تهران

حامد رادمهر^۱ ID، جمال شمس^۲ ID

۱- دانشکده‌ی پزشکی، کمیته‌ی پژوهشی دانشجویان، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲- گروه روان‌پزشکی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

*مکاتبات خطاب به آقای جمال شمس؛ رایانامه: J_shams@sbmu.ac.ir

اطلاعات مقاله

دریافت: ۲۰ شهریور ۱۳۹۷

دریافت متن نهایی: ۱۹ آبان ۱۳۹۷

پذیرش: ۱۰ آذر ۱۳۹۷

نشر الکترونیکی: ۱ دی ۱۳۹۷

چکیده

سابقه و هدف: پدیده‌ی طلاق یکی از بحران‌های خانوادگی و اجتماعی است که موجب فروپاشی بنیان خانواده می‌شود. هدف از این مطالعه مقایسه‌ی ارتباط تعهد مذهبی با میزان پایداری ازدواج در دو گروه از زوجین متقاضی طلاق و عادی شهر تهران است.

روش کار: این پژوهش از نوع علی - مقایسه‌ی است و جامعه‌ی آماری آن را کلیه‌ی مردان و زنان متقاضی و غیرمتقاضی طلاق منطقه‌ی جنوب شهر تهران تشکیل دادند که به صورت تصادفی انتخاب شدند. حجم نمونه ۲۵۰ نفر (۱۵۰ مرد و ۱۰۰ زن) بود که از این تعداد ۱۰۰ نفر متقاضی طلاق و ۱۵۰ نفر غیرمتقاضی طلاق بودند. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش شامل پرسش‌نامه‌های تعهد مذهبی و ناپایداری ازدواج بود. در نهایت داده‌های به‌دست‌آمده با روش‌های آماری توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و تحلیل رگرسیون بررسی شد. در این پژوهش همه‌ی مسائل اخلاقی رعایت شده است و نویسندگان مقاله هیچ‌گونه تضاد منافعی گزارش نکرده‌اند.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد میزان ضریب رگرسیون برای مؤلفه‌ی تعهد مذهبی درون‌فردی ۰/۲۷ و برای مؤلفه‌ی تعهد مذهبی بین‌فردی با ناپایداری ازدواج ۰/۳۴ - بود.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج به‌دست‌آمده، تعهد مذهبی در سطح روابط بین‌فردی و درون‌فردی موجب افزایش انعطاف‌پذیری در روابط زوجین می‌شود و میزان ناپایداری ازدواج را کاهش می‌دهد.

واژگان کلیدی:

تعهد مذهبی

زوجین

طلاق

استناد مقاله به این صورت است:

Radmehr H, Shams J. Examining the association between religious commitment and marital stability among divorce-seeking and normal couples in Tehran. J Res Relig Health. 2019; 4(5): 77- 86.

یکی از مهم‌ترین معضل‌های جامعه‌ی کنونی ازهم‌گسیختن
نظام خانواده و مشکل طلاق در زوجین است. تحولات

مقدمه